

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihal Veliciu.**

Sumarul:

O chestiune importantă. — Descentralizarea administrativă. — Modificarea legii executărilor silite. — Legi muncitorești. — Cum s'a modificat legea repausului Duminical. — Bilanș: „Albina”, inst. de credit și de economii, Sibiu. — Jurisprudență comercială.

O chestiune importantă.

Chestiunea instituțiilor românești de credit din Ardeal ne-a preocupat și ne preocupă din convingerea că misiunea lor economică și națională este tot atât de însemnată în prezent precum a fost în trecut.

Ca atare, am preconizat mereu o atențiune cât mai mare și un sprijin cât mai larg pentru băncile mari și mici, ce se găsesc în suferință tot mai aprigă, atât din cauza crizei economico-financiară, cât și din cauza efectelor convergenței.

Dacă este drept că am avut mulțumirea să vedem uneori măsuri menite să restaureze puterile acestui factor de credit și de naționalism, cu ramificații înfipte de multă vreme pe tot întinsul Ardealului, mulțămirea noastră a fost numai relativă, pentru că acele măsuri nu erau și n'au fost de natură să imprime un impuls de învioreare de proporțiile indispensabile cauzei economice și naționale din aceasta parte a țării.

Spre a se constata încă odată câtă dreptate au băncile ardelenene când ape-

lează la un sprijin central mai coresponsător nevoilor reale, ne referim la câteva date.

Înainte de unire, creditul maghiar servia în Transilvania și ca instrument de desnaționalizare prin desrădăcinarea populației românești din pământul posedat. În anul 1910, 360 bănci ungurești, cu un capital de 30 milioane și cu depuneri de 160 milioane, au operat în acest scop cu atâta vigoare, încât — citând un singur caz — între anii 1903 și 1913 în județul Hunedoara populația ungară cumpărase dela cea română 42.630 jugăre. Sașii secundau de aproape această acțiune prin 27 bănci, cu un capital de 9 milioane și cu depuneri de 58 milioane.

Cine a ținut piept acelei ofensive stăruitoare și primejdioase pentru cauza noastră națională? Instituțiile românești de credit, ajutând la rândul lor populația română să cumpere pământ dela cea maghiară, în acel interval, 16.430 jugăre în județul Alba, 20.000 în Cojoana, 10.000 în Turda, 24.000 în Sălaj și tot așa în celelalte regiuni. În total 179 mii jugăre de pământ, valorând atunci 64.000.000 Lei.

Care este situațiunea actuală?

Un număr de 22 instituțiuni maghiare de credit posedă un capital de 520 milioane Lei și depuneri de un miliard și jumătate. Depunerile celorlalte însumează 200 milioane. Băncile săsești posedă ca-

pital 600 milioane și depuneri 800 milioane. Populația săsească reprezintă 60% din capitalurile industrie textile din Ardeal și a investit un miliard în ultimii ani în agricultură, sub toate aspectele acesteia.

În asemenea condițiuni, sprijinirea hotărâtă și permanentă a creditului românesc din Transilvania, spre a se putea înfățișa în condițiuni absolut necesare din punct de vedere economic și național, are caracterul unui imperativ de Stat. Faptul că depunerile populației românești la băncile din Cluj sunt de 400 milioane Lei, iar o singură bancă maghiară din Cluj deține depuneri de 800 milioane Lei, îndreptățește, credem, acest calificativ.

„Universul“ No. 210 din 5 August 1938.

Descentralizarea administrativă.

Este incontestabil, că în măsura, în care crește numărul oamenilor, iar cultura și civilizația se dezvoltă, se măresc și se înmulțesc și trebuințele omenești. Dela cele câteva necesități elementare, de hrană, de îmbrăcăminte adăpost, reproducție etc. ale omului preistoric până la viața variată a omului modern este o cale atât de lungă, încât pe ea se greșează toată evoluția umană.

Din primele timpuri ale grupurilor sociale, omul a avut două categorii de trebuințe, unele individuale, proprii ființei sale; altele, similare cu ale celorlalți semenii ai săi. Acestea din urmă sunt comune tuturor, iar noi cei de azi le-am botezat cu un nume, care, după etimologia cuvântului, exprimă mai bine natura lor: *nevoi colective*.

Pentru satisfacerea nevoilor colective, experiența vieții sociale a scos la iveală un mijloc comun — res publica — care să stea la dispoziția întregului grup de indivizi și concomitent, la îndemâna fiecăruia în parte. Acest instrument, ca factor comun al vieții sociale, este Statul. Dela clanul primitiv și până la ramificațiile sale de azi, statul nu a încetat un singur moment de a fi instrument pus în slujba intereselor colective.

Statul, după concepția marelui constituționalist francez Leon Duguit, nu este altceva decât totalitatea serviciilor publice organizate prin legi, conduse și controlate de guvernanți, adică de acei membri ai națiunii, cărora obștea organizată le-a delegat această misiune. Funcționarea serviciilor publice constituie activitatea de fiecare zi a statului.

Dar ce este un serviciu public? Doctrina juridică românească în frunte cu Dl prof. Paul Negulescu

îl definește astfel: serviciul public este o creațiune a legiuitorului cu scopul de a satisface, în mod regulat și continuu, interese colective, pe cari activitatea particulară nu ar putea să le satisfacă, decât incomplet și intermitent. Sunt servicii publice: Poșta, Telegraful, Telefonul, Căile Ferate, Armata, Justiția, Jandarmeria, Poliția etc., pentru că toate sunt create în vederea îndeplinirii regulate și continue a nevoilor colective.

În accepția aceasta, este foarte firesc ca numai acel serviciu public să se menție, care corăspunde unei nevoi reale. Când nu satisface o atare necesitate sau când a încetat de a o mai satisface, serviciul public dispare, fie că a fost dela început o creațiune artificială, fie că rațiunea de a fi nu mai există.

Din punctul de vedere al întinderii lor, interesele colective sunt de două feluri: generale și locale. Cele generale privesc populația țării întregi, cum este Justiția, Jandarmeria, Poșta, Școala, Armata, etc. deoarece apărarea țării, circulația bunurilor și a persoanelor, dela un capăt la altul al țării, distribuția justiției în mod uniform pentru toți cetățenii țării, păstrarea ordinii publice, etc. interesează pe toți locuitorii statului. Când, însă, anumite interese se limitează la un grup mai mic de indivizi, la locuitorii unei comune, a unui județ sau a unei regiuni, atunci vom spune că avem de a face cu interese locale. Astfel, alimentarea unei comune cu apă de băut, înzestrarea ei cu o rețea de canalizare, serviciul vidajelor, secarea sau asanarea unui sau mai multor lacuri din imediata vecinătate a unei comune, sunt tot atâtea chestiuni, cari se referă la o grupare mai mică de oameni.

Între interesele colective ale locuitorilor dintr'o stradă a unui oraș și cele ale tuturor membrilor comunei este, mutatis mutandis, acelaș raport ca între interesele comune ale locuitorilor unui oraș și ale națiunii întregi. Iar dela nevoile colective ale locuitorilor unei străzi sau cartier dintr'un oraș și până la nevoile generale ale întregii națiuni sunt un șir nesfârșit de sfere de interese suprapuse și se pare că cu cât un interes este mai general cu atât atinge mai puțin direct și mai puțin imediat pe individ.

Potrivit distincției făcute între cele două categorii de interese colective, serviciile publice chemate a le satisface iarăș, vor fi de două feluri. Unele sunt organe centrale, cu serviciile exterioare, iar altele sunt servicii locale: provinciale, județene sau comunale, a căror activitate se mărginește la satisfacerea intereselor locuitorilor acestor circumscripții teritoriale. În organizarea serviciilor publice chemate a da satisfacție intereselor locale, legiuitorul întrebuințează unul din următoarele trei sisteme: sistemul centralizării, sistemul descentralizării și sistemul desconcentrării.

În primul sistem, în sistemul centralizării, interesele locale sunt satisfăcute de către autoritățile locale, cari sunt numite de puterea centrală și depind

de această putere. În acest sistem, autoritățile locale sunt într'un raport foarte strâns de dependență față de organele puterii centrale. Activitatea lor este guvernată de reguli stabilite de Guvernul Central și dirigeată tot de această putere. Avantajele și dezavantajele se pot ușor întrevădea: pe de-o parte, se asigură o activitate unitară pe întreaga țară: pe de altă parte se creiază o serie de nemulțămiri, grație ignoranței organelor centrale în ce privește administrarea intereselor locale.

În sistemul administrativ descentralizator, interesele strict locale sunt administrate sau satisfăcute de organe alese de corpul electoral local, cari organe au capacitatea sau dreptul de a statornici norme valabile și obligatorii pentru locuitorii din localitatea respectivă (Paul Negulescu, *Drept. Adm. Român*, vol. I. Ed. IV, pag. 610). În acest regim, de sigur, se realizează principiul guvernării poporului prin el însuși. Organele alese de localnici, sunt cele mai în măsură să cunoască nevoile locale și cu mijloacele pe cari le au la dispoziție să le satisfacă. De cele mai multe ori mijloacele materiale vor fi furnizate de localnici.

Descentralizarea administrativă este un sistem intermediar între cele două de mai sus. Aici, organele locale sunt numite de puterea centrală, cum este în sistemul centralizării — dar, au o oarecare putere de deciziune proprie, — cum este în sistemul descentralizării.

Noua noastră Constituțiune din 1938 nu mai consacră sistemul descentralizării administrative, cum a făcut Constituția din 1923, prin art. 41 și 108. Prin art. 79, organizarea Instituțiilor Administrative a fost rezervată de Constituțiune legilor ordinare. De aici rezultă că, legiuitorul va putea adopta și reglementa oricare din sistemele administrative, pe cari le va crede mai bune la un moment dat.

Prin noul proiect de lege administrativă se urmărește o vădită tendință spre sistemul autoritar al Centralizării administrative.

În fruntea ținuturilor vor fi rezidenți regali numiți de puterea centrală. Primarii vor fi numiți de Rezidenți. Cum atât Rezidenții cât și Primarii au putere de deciziune proprie, urmează că noua reformă administrativă adoptă sistemul desconcentrării, intermediar între centralizare și descentralizare. Pe de altă parte, faptul că anteproiectul crează Consiliile provinciale și comunale, cu competența de a hotărî în anumite materii, înseamnă că se ia și din sistemul descentralizării anumite elemente cari s'au dovedit a fi bune.

Din experiența ce o avem ca stat, pe ultimii 20 de ani, putem să tragem concluziile, că fiecare regim politic, ce s'a perindat la cârma statului, a venit cu o reformă administrativă. Dar, nici una dintre reforme nu a corăspuns cerințelor vremii, în mod complet și

definitiv, probă că regimul succesor s'a grăbit să o înlocuiască cu una proprie.

Să sperăm, că noua reformă administrativă anunțată și concepută cu cele mai bune intențiuni va fi mai bună și deci de mai lungă durată decât cele aplicate până acum. Oricât de dinamică ar fi viața socială de azi, noi credem că variațiile de pe o zi pe alta nu sunt așa de mari încât să nu mai permită nici un fel de stabilitate legilor de bază ale statului.

Dr. S. POPOVICI.

Modificarea legii executărilor silite.

Publicat în Monitorul Oficial Nr. 179 din 5 August 1938.

Art. 1. — În cererea de executare imobiliară, creditorul este obligat să arate valoarea fiecăruia din irabilele ce urmărește, valoarea neputând fi mai mică decât de zece ori veniturile din rolurile fiscale pentru imobilele urbane și de opt ori veniturile din rolurile fiscale pentru imobilele rurale.

Comandamentul sau încheierea ordonând executarea va face mențiune de valoarea arătată de creditor.

Art. 2. — Creditorul este obligat să publice într'un ziar răspândit din țară și unul din localitatea unde se ține licitația un extras al afișului sau al publicației, conținând descrierea bunului scos în vânzare, numele debitorului, instanța la care se face vânzarea, localitatea unde se va ține licitația, dacă vânzarea se va face prin licitație la fața locului, data și ora vânzării și dosarul instanței de urmărire.

Această publicație, singura obligatorie se va face cu cinci zile mai înainte de ziua fixată pentru licitație.

Art. 3. — Licitația se va ține separat pentru fiecare din bunurile urmărite, iar acolo unde sunt cărți funciare, pe fiecare din corpurile funciare.

Garanția ce concurenții vor trebui să depună la vânzările imobiliare potrivit legilor în vigoare va fi în numerar. Creditorii privilegiați sau ipotecari asupra imobilului urmărit, precum și coproprietarii acestuia sunt dispensați de garanție.

Suma dela care încep strigările va fi cea fixată potrivit dispozițiilor art. 1 redusă cu 25%; ea va fi indicată în publicațiunea de vânzare.

Art. 4. — Dacă la primul termen fixat prin licitație nu s'a oferit un preț mai mare decât cel fixat de articolul precedent, licitația se va amâna; termenul noii licitații nu poate fi mai scurt de 25 zile și nici mai mare de 40 zile libere dela data noii publicațiuni.

La noul termen ce se va fixa, prețul dela care încep strigările va fi cel fixat de art. 3, redus cu 10%, iar dacă se va oferi prețul astfel redus sau mai mult, Tribunalul va pronunța adjudecarea potrivit legilor în vigoare.

Art. 5. — In cazul când nu se va fi obținut la al doilea termen de vânzare prețul prevăzut de art. 4, vânzarea se va amâna în aceleași condițiuni, la noul termen adjudecarea făcându-se la prețul maxim ce se va obține.

Art. 6. — In legile în vigoare cari admit adjudecarea bunului urmărit asupra creditorului, în cazul când nu s'a oferit un preț mai mare decât cel fixat prin art. 4 de mai sus, adjudecarea nu se va putea face asupra acestuia decât pe prețul al cărui quantum se fixează de acel articol.

Art. 7. — In caz de vânzare silită a cerealelor, prinse de rădăcini, nu se va putea ordona vânzarea lor decât după ce au fost culese.

Art. 8. — Dispozițiunile prezentei legi se vor aplica și urmărilor în curs, pentru care nu este fixat termen de vânzare sau pentru care vânzarea a fost suspendată.

Cu toate acestea actele de executare vor rămâne valabil săvârșite cu excepția expertizei ce s'ar fi făcut. Creditorul printr'o cerere suplimentară va arăta valoarea imobilului stabilită potrivit art. 1 din Legea de față, pentru a fi trecută în publicația de vânzare. Cererea suplimentară se va comunica debitorului.

Art. 9. — Legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită, publicată în Monitorul Oficial din 11 Iulie 1930, se abrogă.

Orice dispozițiuni contrare prezentei legi sunt și rămân abrogate.

Legi muncitorești

8 ore de muncă în magazine și birouri.

Publicat în Monitorul Oficial Nr. 178 din 4 August 1938.

Art. 1. — In birourile întreprinderilor comerciale de orice natură, precum și în birourile sucursalelor, secțiunilor, ramificărilor sau anexelor lor, durata normală de muncă nu poate depăși opt ore pe zi sau 48 de ore pe săptămână.

Art. 2. — In înțelesul acestei legi se socotește ca durată a muncii, timpul cât personalul se află la dispoziția patronului; se vor exclude repausurile în care personalul nu este la dispoziția patronului.

Art. 3. — Dacă în conformitate cu obiceiul locului sau convenția părților în anumite zile ale săptămânii se lucrează în vreo întreprindere mai puțin de 8 ore sau nu se lucrează de loc, limita de 8 ore poate fi depășită în celelalte zile din săptămână, cu condiția ca limita săptămânală a orelor de lucru să fie respectată și limita zilei să nu treacă de zece ore.

Art. 4. — Se va putea prelungi durata muncii zilnice cu titlul de compensație a orelor de muncă pierdute în cazul suspendării colective a muncii, determinată de serbări locale, cauze accidentale sau din forță majoră (accidente survenite la instalațiuni, întreprinderea forței motrice, a luminei, a încălzitului, a apei, sinistre), cu condiția ca durata recuperării timpului pierdut să nu treacă de 30 zile pe an, și durata zilnică a muncii să nu depășească zece ore.

Inspectoratul muncii va fi încunoștințat despre natura, cauza și data suspendării colective, de numărul orelor de lucru pierdute și de modificările temporare aduse orarilor.

Art. 5. — Se vor putea acorda derogări temporare:

a) Pentru a înfăptui lucrări speciale, cum ar fi încheierea inventarului și bilanșurilor, a scadențelor, lichidărilor și închiderea conturilor;

b) Pentru a da posibilitate întreprinderilor să facă față unei creșteri de lucru extraordinare, creștere datorită unor împrejurări particulare și numai dacă în mod normal nu ar fi fost de așteptat ca patronul să fi recurs la alte măsuri.

Art. 6. — Munca suplimentară prestată în condițiunile prevăzute de art. 5, dă dreptul salariatului la un spor de salariu de cel puțin 25% față de salariul normal.

Art. 7. — Cererile pentru acordarea derogărilor permise în vreunul din cazurile arătate de art. 5, se vor adresa Inspectoratului muncii din regiune, care le va rezolva după prealabile consultări ale celor mai reprezentative organizațiuni profesionale interesate din regiune.

Contra hotărârii Inspectoratului cei interesați vor putea face apel în termen de zece zile libere dela încunoștințare, la ministerul muncii.

In acelaș mod se va proceda când inspectoratul nu se pronunță asupra cererii de derogare, în cel mult 5 zile libere dela sesizare.

Art. 8. — Șefii de întreprinderi sunt obligați să țină un registru întocmit după modelul ce se va fixa de Ministerul muncii, în care vor înscrie toate orele suplimentare în baza art. 4 și art. 5.

Art. 9. — Șefii de întreprinderi, patronii, directorii, giranții și în genere orice persoană însărcinată cu conducerea întreprinderii, care vor fi făcut sau lăsat să se lucreze împotriva prevederilor legii, vor fi pedepsiți cu amendă de 500 până la 2000 Lei, iar în caz de recidivă dela 1000 la 5000 Lei, cu aplicarea art. 54 c. p.

Amenda se va aplica de atâtea ori câte persoane au fost întrebuințate împotriva dispozițiunilor

legii, fără însă ca totalul amenzilor să poată depăși zece mii Lei, iar în caz de recidivă douăzeci mii Lei.

Termenul de prescripție al incriminării curge din ultima zi a comiterii infracțiunii.

Art. 10. — Contravențiunile dela prezenta lege se vor constata de către organele de inspecție și control prevăzute de legea Nr. 48/927 pentru organizarea serviciului de inspecție al muncii se vor judeca potrivit legii Nr. 16/933 pentru înființarea și organizarea jurisdicției muncii.

Art. 11. — Dispozițiunile art. 1—10 inclusiv ale prezentei legi nu aduc nici o atingere uzurilor, acordurilor sau convențiilor de orice natură, existente la data publicării, prin care durata muncii este mai mică sau remunerarea orelor suplimentare mai mare decât cea fixată prin dispozițiunile de mai sus.

Art. 12. — Orelle de deschiderea și închiderea magazinelor din circumscripția inspectoratelor muncii vor fi stabilite de către comisiile paritare, înstituite prin art. 209 din Legea pentru înființarea Consiliului superior economic și organizarea Camerelor profesionale, din 29 Aprilie 1936, după prealabila consultare a celor mai reprezentative organizațiuni profesionale interesate.

Această reglementare poate fi făcută pe regiuni sau numai pe localități, dacă nevoile s'ar opune unor măsuri uniforme pentru toate localitățile din circumscripția inspectoratului muncii.

Orele de închidere nu vor depăși în orașe ora opt, iar în ajunul sărbătorilor legale ora nouă, cu excepția magazinelor care prin natura lor funcționează după acele ore și care vor fi determinate prin regulament.

În tot cazul, acest orar va prevedea un repaus de cel puțin două ore la prânz, când magazinele vor fi închise.

Comisiunile paritare vor stabili orele de repaus la prânz, ținând seamă de nevoile locale.

Comisiunile paritare vor trebui convocate în mod obligatoriu de către inspectorii muncii, ori de câte ori aceasta va fi cerută de Camerele profesionale, sau de una din ele.

Dacă competența teritorială a Inspectoratului muncii se extinde asupra circumscripțiilor teritoriale ale mai multor Camere profesionale de aceeași categorie, acestea vor fi invitate să-și desemneze împreună delegații prevăzuți în art. 209 din legea pentru înființarea Consiliului superior economic și organizarea Camerelor profesionale, din 29 Aprilie 1936.

Toate deliberările și hotărârile comisiunilor vor fi supuse ministerului muncii spre aprobare.

Art. 13. — În caz de războiu, sau a unor evenimente care ar prezenta un pericol pentru siguranța

națională, aplicarea dispozițiilor prezentei legi poate fi suspendată printr'un jurnal al consiliului de miniștri.

Art. 14. — Se abrogă toate dispozițiunile contrarii acestei legi.

Art. 15. — Un regulament de administrație publică va fixa amănuntele de aplicare a prezentei legi.

Modificarea legii repausului duminical.

Prin decretul regal publicat în Monitorul Oficial Nr. 178 din 1 August 1938, s'au adus următoarele modificări legii repausului Duminical din 18 Iunie 1925:

Se adaugă sărbătorilor legale prevăzute în sus zisa lege, *ziua de 8 Iunie*, zi în care magazinele și toate stabilimentele industriale vor rămâne închise.

Instalațiile de băi publice, atelierle de frizerie și coafură, vor fi deschise toată ziua sau pentru anumite ore, Duminica și sărbători legale. afară de Anul nou (1 Ianuarie) Botezul Domnului (6 Ianuarie), prima zi de Paști, a 2-a zi de Paști după amiază, a 3-a zi de Paști dimineața, 1 Mai, Înălțarea Domnului, 8 Iunie și prima zi de Crăciun.

Ministerul muncii cu avizul conform al comitetului muncii, poate hotărî suspendarea repausului Duminical în cazuri speciale pentru stabilimentele comerciale din stațiunile climaterice, balneare și turistice.

Atelierle de frizerie și coafură care vor fi ținut deschis Duminica dimineața, vor trebui să acorde salariaților un repaus de 24 de ore, în care scop, vor fi închise Luni dimineața până la ora 12.

De asemeni, magazinele vor fi deschise în zilele de Duminică și sărbători legale în cazul când ele cad în ajunul Anului nou, Paștelui, sau când sărbătorile Crăciunului încep într'o zi de Luni.

Pentru aceste din urmă două cazuri, magazinele și birourile particulare, vor fi închise a III-a zi de Paști și a III-a zi de Crăciun.

Se abrogă articolul prin care Camerele de muncă erau îndatorate să reglementeze orele de deschidere ale magazinelor.

Contravențiunile vor fi constatate, nu numai de organele de inspecție ale ministerului muncii, ci și de corpul de inspecție al asigurărilor și funcționarii ministerului cu delegații speciale.

Procesele lor verbale fac dovada, până la înscrierea în fals.

„ALBINA“, institut de credit

Activ.**BILANȚ INCHEIAT**

	Lei	Lei	Lei	Lei
<i>Cassa:</i> a) Numerar efectiv			22.999.591'—	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.			40.698.449'—	63.698.040'—
c) Cupoane scăzute				
<i>Disponibil la bănci:</i> a) În țară			6.202.331'—	
b) În străinătate			1.424.786'—	7.627.117'—
<i>Portofoliu de titluri:</i>				
<i>I. Titluri românești:</i>				
1. <i>Cu venit fix:</i>	Val. nom.	In portof. v. r.	In gaj v. r.	
a) Efecte publice	39.130.375'—	19.825.621'—	19.825.621'—	
b) Scris. și Oblig	3.175.250'—	1.644.163'—	1.644.163'—	21.469.784'—
2. <i>Cu venit variabil:</i>				
c) Acțiuni cotate la bursă	16.177.050'—	14.168.166'—	14.168.166'—	
d) Acțiuni necotate la bursă	27.896.750'—	15.272.089'—	15.272.089'—	29.440.255'—
<i>II. Titluri străine:</i>				
a) Efecte			1.107'—	
b) Acțiuni			900'—	50.912.046'—
<i>Plasamentul fondului de rezervă:</i>				
Efecte publice garant. de stat v. n.	4.539.250'—			3.304.663'—
<i>Portofoliul de scont:</i>				
<i>I. Plătibil în țară:</i>		In Portof.	Reescont.	
a) Cambii fără garanții		44.041.766'—	13.157.500'—	57.199.266'—
b) " cu gar. titl. și mărfuri		2.895.720'—		2.895.720'—
c) " gar. ipot.		124.272.801'—	17.387.600'—	141.660.401'—
d) " cu div. gar.		18.305.640'—	1.000.000'—	19.305.640'—
		189.515.927'—	31.545.100'—	221.061.027'—
<i>II. Plătibil în străinătate:</i>				221.061.027'—
<i>Debitori:</i>		Cambii de circulație	primite din care:	
<i>I. Din țară:</i>		In Portof.	Reescontate:	
a) Debitori fără garanție		46.513.786'—	46.513.786'—	
b) " gar. cu ef. com.		6.433.179'—	6.433.179'—	
c) " " cu titluri		11.792.844'—	11.792.844'—	
d) " " cu mărfuri		3.993.301'—	3.993.301'—	
e) " " cu ipoteci		97.446.954'—	1.300.000'—	98.746.954'—
f) " " cu div. gar.		7.734.099'—		7.734.099'—
<i>II. Din străinătate:</i>		341.777'—		175.214.163'—
		174.255.940'—	1.300.000'—	341.777'—
<i>Creanțe în conversiune:</i>				
Conform legii din 7. IV. 1934 cota redusă:				
a) In portofoliu			126.292.229'—	
b) Reescontate la B. N. R.			109.125.569'—	235.417.798'—
<i>Participațiuni:</i> I. În țară:				
a) La Intrep. Ind. și Com.				5.800.000'—
<i>Imprumuturi pe termen lung:</i>				16.580.532'—
<i>Imobile:</i> a) Pentru uzul propriu și inmag. de mărfuri			10.286.242'—	
b) Pentru locuințe funcționarilor			14.806.968'—	
c) Alte imobile			62.517.999'—	87.611.209'—
<i>Mobilier:</i>				27.522.799'—
<i>Conturi diverse:</i>				
<i>Cheltueli de administrație:</i>				
a) Salare și indemnizații			9.153.819'—	
b) Diverse			2.553.656'—	11.707.475'—
<i>Impozite și taxe:</i>				1.523.555'—
<i>Dobânzi plătite:</i>				
a) La depuneri			6.373.664'—	
b) La reescont			708.260'—	
c) La alți creditori			3.193.048'—	10.274.972'—
				918.597.173'—

Președinte: **Dr. I. Beu.**Director general: **I. Vătășianu.**

Sibiu, la

Verificat și găsit în conformitate cu

Sibiu, la

CONSILIULPreședinte: **Constantin Popp.****Dr. Gheorghe Proca.****E. Cioran.**

și de economii, Sibiu,

LA 30 IULIE 1938.

Pasiv.

	Lei	Lei	Lei
<i>Capital social:</i>			100.000.000'—
<i>Fonduri de rezervă:</i>			
a) Rezervă legală		16.745.858'—	
b) <i>Alte fonduri:</i>			
1. Fondul cultural		1.481.900'—	
2. Fondul P. Cosma		1.084.130'—	19.311.888'—
<i>Fonduri de amortisment:</i>			
a) Pentru creanțe dubioase		24.249.751'—	
b) Pentru imobile		3.000.000'—	27.249.751'—
<i>Diferențe de curs nerealizate la portof. de titluri:</i>			7.880.107'—
<i>Fondul patronal de pensuni al funcționarilor inst.</i>			23.978.982'—
<i>Depuneri spre fructificare:</i>			
I. Din țară:			
1. <i>La purtător sau nom. dar plătibile la purtător:</i>	La vedere:	Pe termen:	
a) Cu livrete de econ. la purtător nom.	25.929.886'—	5.240.777'—	31.170.663'—
b) Cu livr. de econ. dar plăt. la purtător	7.982.930'—	755.549'—	8.738.479'—
2. <i>Nominative:</i>			
a) pe livrete de economii nominative	168.336.215'—	21.357.727'—	189.693.942'—
3. <i>Depuneri vechi:</i>			
Reduse prin aranjament			220.163.425'—
II. <i>Din străinătate</i>			449.766.509'—
<i>Creditori:</i>			
I. <i>Din țară:</i>			
Creditori reduși:			
a) Sold neexigibil:			4.077.077'—
b) Creditori nereduși	73.418.582'—	17.058.039'—	90.476.621'—
II. <i>Din străinătate:</i>			94.553.698'—
<i>Angajamente de reescont:</i>			
I. <i>In țară:</i>		Provenite din Efecte:	
1. Curențe (scăzute și nescăzute).		Scontate.	
a) La B. N. R.	28.462.600'—	Camb. de circul.	
b) Gir la B. N. R.	3.082.500'—		29.762.600'—
			3.082.500'—
			32.845.100'—
2. In conversiune (cota redusă).			
a) La B. N. R.			109.125.569'—
b) La alte bănci			—'—
			141.970.669'—
<i>Cecuri și ordine de plată emise:</i>			
I. <i>Circulare sau de călătorie:</i>			
a) Cu plata în țară			
b) Cu plata în străinătate			
II. <i>Simple:</i>			
a) Cu plata în țară			7.487.270'—
b) Cu plata în străinătate			—'—
			7.487.270'—
<i>Obligațiuni proprii în circulațiune:</i>			17.000'—
<i>Dividende neridicate:</i>			855.641'—
<i>Conturi Diverse:</i>			6.578.202'—
<i>Conturi Transitorii:</i>			276.528'—
<i>Dobânzi încasate:</i>			
a) Dela Portofoliul de scont			12.023.643'—
b) Dela debitori			13.262.998'—
			25.286.641'—
<i>Comisioane încasate:</i>			6.877.901'—
<i>Venitul Portofoliului de Titluri:</i>			
a) din cupoane exigibile			1.700.425'—
<i>Venitul imobilelor:</i>			3.749.407'—
<i>Beneficii diverse:</i>			103.450'—
<i>Beneficii reportate din anul precedent:</i>			953.104'—
			918.597.173'—

30 Iunie 1938.

Șeful contabilității: N. Petruțiu, Expert contabil.

codul de comerț și Legea Bancară.

30 Iunie 1938.

DE CENSORI:

Dr. Nicolae Schiau.

Matei Jiga, Expert contabil.

Jurisprudență comercială.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III.

(Decizia Nr. 630 bis din 23 Martie 1938).

Recurs. *Termenul de recurs de 30 zile prevăzut de Legea Curții de Casație e aplicabil și materiilor speciale, fiind modificat și termenul de 3 zile prevăzut în art. 86 L. fal. din Trans.*

Onorariul curatorului masei nu se stabilește după tariful onorariilor minimale pentru avocați.

Asupra incidentului de tardivitate a recursului, ridicat de procuratorul intimatului consiliului falimentului firmei K. G., pe motiv că recursul a fost introdus peste termenul de 3 zile dela comunicare, prevăzut de art. 86 cod. fal.

Considerând, că deși este necontestat, că după art. 86 cod. fal. termenul de recurs este de 3 zile dela comunicarea hotărârei atacate cu recurs, nu mai puțin însă este adevărat, că acest text în cazul de față nu poate avea aplicație, deoarece prin art. 33 din legea Curții de Casație, care constituind o dispoziție generală, ea se aplică și în recursurile făcute în materii speciale, s'a unificat termenul de recurs, care conform art. 33 citat în orice materie este de 30 zile libere dela comunicarea hotărârei atacate fără distincțiune dacă hotărârea s'a dat în lipsă sau contradictoriu.

Că, întrucât în speță hotărârea supusă recursului a fost comunicată recurentului la 29 Aprilie 1937, recursul introdus la 7 Mai 1937 este a se considera conform celor expuse mai sus, ca în termen depus și ca atare incidentul de tardivitate fiind neîntemeiat, urmează a se respinge.

Asupra recursului:

Având în vedere, că prin motivul II. de casare se invoacă violarea art. 95, 103 din cod. fal. și tabloului minimal al avocaților prin aceea, că la stabilirea onorariilor convenite recurentului, instanțele de fond nu au ținut seamă de tariful minimal al avocaților, precum nici de cheltuelile cari au fost fixate în procesele purtate în interesul masei falimentare,

Considerând însă, că instanțele de fond prin aceea că la stabilirea onorariilor recurentului nu au ținut seamă de tariful minimal al avocaților, n'au violat

nici un text de lege și nici tariful minimal al avocaților, deoarece acest tarif este aplicabil numai în procesele purtate de avocat în calitate de mandatar al părților, iar nu și în cazul cum este în speță, când avocatul în baza numirii sale de către instanța de faliment face oficiu de curator de masă, deoarece în acest din urmă caz la baza activității curatorului de masă rezidă mandatul dat de justiție, iar nu un mandat convențional obținut în prevederile și cu efectele atribuite de dreptul comun.

Că pe de altă parte potrivit art. 103 cod. fal. onorariile convenite curatorului de masă formând obiceiul liberei transacțiuni, sub controlul justiției, între curatorul de masă și consiliul de faliment, în caz când cei interesați nu pot conveni asupra onorariului, instanța de faliment este a se considera îndreptățită de a stabili onorariul curatorului de masă prin apreciere, într'o sumă globală, ținând seamă de extinderea și importanța administrării, precum și de activitatea dezvoltată de curatorul de masă, aceasta ca urmare a împrejurării, că nu există nici o dispoziție legală care ar impune instanței de faliment obligațiunea ca la stabilirea onorariului convenit curatorului de masă să fixeze onorariul pentru fiecare lucrare a parte și în mod detaliat, impunându-se această soluție cu atât mai mult, că cheltuelile de judecată acordate în procesele purtate de curator în interesul masei falimentare, aparțin masei falimentare, iar nu curatorului de masă și sub acest raport, recurentul nu se poate plânde de reducerea unor cheltueli cari nu-i aparțin.

Că așa fiind și motivul II de casare este neîntemeiat.

Considerând că în ce privește partea motivelor de casare prin care recurentul prelinde, că Curtea de Apel în mod greșit a judecat apelul fără citarea părților, de asemenea este neîntemeiată, deoarece conform art. 513 pr. civ., text apreciabil prin analogie și în cazul de față, apelurile făcute numai cu privire la quantumul cheltuelilor de judecată, se rezolvă fără dezbateri orală, în care caz, potrivit art. 514 proc. civ. instanța de apel decide asupra apelurilor pe baza de referare publică, urmând ca părțile să fie înștiințate despre ziua referării publice prin afișarea listei cauzelor pe tabla de publicațiuni a instanței, cu opt zile înainte de referare, iar în cazuri urgente cu cel puțin 3 zile; ori în speță recurentul nu numai că n'a dovedit dar nici nu a pretins măcar, că ziua referării publice nu ar fi fost afișată.

Prezidenția dlui G. Nedici, consilier.